

ALFABETISCHE WOORDENLIJST

A			
ἀγαθός	goed	αἰεὶ/αἰέν (= αἰεὶ)	altijd, voortdurend
ἀγαθόν, τό	het goede, voordeel	αἰθήρ, έρος, ό	lucht, hemel
ἀγαλμα, ἀγάλματος, τό	(goden)beeld	αἶμα, αἵματος, τό	bloed
ἄγαιμαι	bewonderen	αἰνός, bijw. αἰνώς	verschrikkelijk, vreselijk
ἀγαυός	fier, trots	αἰνυμαι	nemen
ἀγγέλλω, aor. ἤγγειλα	berichten, melden	αἶξ, αἰγός, ἡ/ό	geit, bok
ἄγγελος, ό	bode	αἰρέομαι aor.	1. (voor zich) nemen
ἄγε/ἄγετε (δη)	vooruit! (bij gebiedende wijs)	εἰλόμην	2. verkiezen
ἀγείρω, aor. ἤγειρα	verzamelen, bijeenroepen	αἰρέω, aor. εἶλον	(in)nemen, krijgen, gevangen nemen
ἀγνοέω	niet weten	αἶρω, aor. ἦρα	optillen, oppakken
ἀγορά, ἡ	markt, centrale plein van de stad	αἶσα, ἡ	lot, noodlot, beschikking
ἀγορεύω	(in het openbaar) spreken, vertellen, zeggen	αἰσθάνομαι, aor.	(be)merken, waarnemen
ἄγριος	wild, woest	ἡσθόμην	
ἀγρός, ό	akker	ἄϊσσω, aor. ἤϊσα	opspringen, snellen
ἄγχι	nabij, dichtbij	αἰσχροός	schandelijk, lelijk
ἀγχίμολον	nabij, dichtbij	αἰσχύνομαι + dat./acc.	zich schamen voor/over
ἄγω, aor. ἤγαγον	brengen, leiden	αἰτέω	vragen (om)
ἄγων, ἀγώνος, ό	(wed)strijd	αἰτία, ἡ	1. reden, oorzaak, verklaring
ἀγωνίζομαι	1. strijden, een wedstrijd houden 2. procederen	αἰτιόομαι	2. schuld
ἀδελφή, ἡ	zus(ter)	αἰτιόν, τό	beschuldigen
ἀδελφός, ό	broer	αἰτίας + gen.	oorzaak, reden
ἀδικέω	1. onrecht doen 2. onrechtvaardig (be)handelen	αἴψα	verantwoordelijk voor, schuldig aan
ἀδικία, ἡ	onrechtvaardigheid, onrecht	ἄκουω,	snel, vlug
ἄδικος	onrechtvaardig	ἴν. ἀκούσομαι,	horen, luisteren naar
ἀδύνατος	1. niet in staat 2. onmogelijk	perf. ἀκήκοα,	
ἀδύνατόν ἐστιν	het is onmogelijk	aor. pass. ἠκούσθην	nauwkeurig, precies
ἄδω	(be)zingen	+ gen. (bij personen)	uitstekend, uiterste/top van
αἰεὶ	altijd	ἀκριβής, ἀκριβοῦς	tegen zijn zin, onvrijwillig
αἰεῖδω	zingen	ἄκρος	
αἰεκίης	schandelijk	ἄκων (ἄκοντος),	1. beproeving
αἰείρω	optillen, opheffen	ἄκουσα, ἄκων	2. pijn, verdriet
ἄεκων, οντος	tegen zijn zin, onvrijwillig (= ἄκων)	(ἄκοντος)	waarheid
ἄέξω (= αὐξάνω)	1. doen groeien, doen toenemen 2. (pass.) groeien, gedijen	ἄλγος, ἄλγεος, τό	waar, werkelijk
ἀήρ, ἄερος, ἡ/ό	lucht, nevel	ἀλήθεια, ἡ	werkelijk, echt (bijwoord)
ἀθανασία, ἡ	onsterfelijkheid	ἀληθής, ἀληθοῦς	gevangen genomen worden, betrappt worden
ἀθάνατος	onsterfelijk	ἀληθῶς	woorden
Ἀθῆναι, αἱ	Athene (de stad)	ἀλίσκομαι	(afweer)kracht
Ἀθηναῖος	Atheens	ἀλκή, ἡ	maar
Ἀθηναῖος, ό	Athener	ἀλλά, ἄλλ'	(bij gebiedende wijs) (maar) kom
ἄθλιος	ongelukkig	(τὰ) ἄλλα	(de) andere dingen
ἄθλον, τό	(wedstrijd)prijs	ἀλλήλων, -οις, -ους	elkaar (gen., dat., acc.)
ἄθλος, ό	wedstrijd, strijd, inspanning	ἄλλο τι (ἢ)	iets anders (dan)
ἄθυμος (2 uitg.)	moedeloos	ἄλλο τι;	vraagwoord: toch?
αἶ (= εἶ)	als, indien	ἄλλοθεν	ergens anders vandaan
αἰγίοχος	de aegis dragend/zwaaiend	ἄλλοθεν ἄλλος	de een van hier, de ander van daar;
αἰδέομαι	1. zich schamen 2. ontzag hebben voor	ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο	van verschillende kanten
Ἄϊδης, ου/αο, ό	Hades	ἄλλότριος	ander
αἰδώς, αἰδοῦς, ἡ	1. schaamte 2. eerbied, ontzag	ἄλλως	andermans, vreemd
		ἄλοχος, ἡ	anders, op een andere manier
		ἄλς, ἄλός, ἡ	vrouw, echtgenote
		ἄμα, ἄμ' + dat.	zee
		ἄμαξα, ἡ	1. tegelijk/samen met 2. tegelijk(ertijd) (bijwoord)
			wagen

ἀμαρτάνω, aor. ἤμαρτον	verkeerd doen, fouten maken + gen. missen	ἀνίστημι ἀνόητος	doen opstaan dom, onverstandig
ἀμαρτία, ἡ	fout, vergissing	ἀνοίγνυμι	openen
ἀμβρόσιος	onsterfelijk, goddelijk	ἀνοίγω, aor. ἀνέωξα	openen
ἄμβροτος	goddelijk, onsterfelijk	ἀνόσιος	goddeloos
ἀμείβομαι	antwoorden	ἀντί, ἀντ', ἀνθ' + gen.	in plaats van
ἀμείνων, ἀμείνωνος	beter	ἀντιάω	ontmoeten
ἀμήχανος (2 uitg.)	hulpeloos, radeloos	ἀντίθεος	opwegend tegen een god, goddelijk
ἀμύμων, ονος	voortreffelijk	ἀντίον αὐδάω + acc.	antwoorden, spreken tot
ἀμύνομαι + acc.	zich verdedigen tegen, zich verzetten tegen	ἄνω	omhoog, boven
ἀμύνω, aor. ἤμυνα + acc. + dat.	afweren helpen	ἀνώγα (perf.)	aansporen
ἀμφί, ἀμφ' + dat./acc.	aan weerskanten van, (rond)om, om . . . heen	ἀνώγω	aansporen
ἀμφιγυήεις, εντος	met sterke armen of krombenig	ἀνώθεν	van boven af, boven
ἀμφίπολος, ἡ	dienares	ἄξιος + gen.	waard, waardig
ἄμφις + acc.	rondom, om	ἀξιόω + gen. + inf./A.c.I	iemand iets waard achten wensen, eisen
ἀμφότεροι	beide(n)	ἀοιδή, ἡ	lied, gezang
ἄμφω	beide(n)	ἀοιδός	zanger
ἄν + ind. v.h. verleden	1. irrealis 2. potentialis v.h. verleden 3. iterativus v.h. verleden	ἀπαγγέλλω	rapporteren, vermelden
+ conj.	1. futuralis	ἀπαγορεύω (μή), aor. ἀπέειπον	verbieden te, iets opgeven, afzien van
+ opt.	2. iterativus/generalis	ἀπαλλάττομαι, aor. ἀπηλλάγην	zich verwijderen, weggaan
+ inf./partic.	1. potentialis 2. bescheiden mening/bevel	ἀπαλλάττω	verwijderen, bevrijden
ἀνά, ἀν' + acc.	langs . . . omhoog, (verspreid) over	ἀπαμείβομαι	antwoorden
ἀναβαίνω	omhoog gaan, beklimmen	ἄπας, ἅπαντος	= πᾶς (παντός)
ἀναγινώσκω	1. herkennen 2. lezen	ἀπατάω	1. (ge)heel, ieder 2. (meerv.) alle(n)
ἀναγκάζω	dwingen, noodzaken	ἀπάτη, ἡ	bedriegen
ἀναγκάιος	noodzakelijk, onvermijdelijk	ἄπειμι, inf. ἀπεινάω	bedrog
ἀναγκαῖόν ἐστι(v)	het is noodzakelijk	ἄπειμι, inf. ἀπιέναι	afwezig zijn
ἀνάγκη, ἡ	1. noodzaak 2. nood	ἀπελάνω	weggaan
ἀναγράφω	opschrijven	ἀπιστέω	terugrijden
ἀναιρέω aor. ἀνείλον	1. opnemen 2. vernietigen, doden	ἄπιστος	niet geloven
ἀναμιμνήσκομαι + gen.	zich te binnen brengen, zich herinneren	ἀπό, ἀπ', ἀφ' + gen.	1. ongelofelijk 2. onbetrouwbaar
ἀναμιμνήσκω τινά τι, aor. ἀνέμνησα	iemand aan iets herinneren	ἀποβαίνω	vanaf, weg van (vaak bij Homerus), uit
ἄναξ, ἄνακτος, ὁ	heer, meester, heerser, koning	ἀποδείκνυμι	weggaan
ἄνασσα, ἡ	meesteres, heerseres, koningin	1. laten zien, te kennen geven 2. aantonen	1. laten zien, te kennen geven 2. aantonen
ἀνάσσω + gen. of dat.	heersen over	ἀποδίδομαι	verkopen
ἀνατίθημι + dat.	wijden (aan)	ἀποδίδωμι	1. teruggeven 2. betalen
ἀνδρεία, ἡ	moed, dapperheid	ἀποθνήσκω, aor. ἀπέθανον, fut. ἀποθανοῦμαι	sterven
ἄνδρειος	dapper	ἀποκρίνομαι + dat., aor. ἀπεκρινάμην	antwoorden
ἄνεμος, ὁ	wind	ἀποκτείνω, aor. ἀπέκτεινα	doden
ἀνέρχομαι	omhoog gaan, beklimmen	ἀπόλλυμαι, aor. ἀπόλωμην, fut. ἀπολούμην, perf. ἀπόλωλα	omkomen, te gronde gaan
ἄνευ + gen.	zonder	ἀπόλλυμι, aor. ἀπόλεσα, perf. ἀπολώλεκα	1. te gronde richten 2. verliezen
ἀνέχομαι, aor. ἀνεσχόμην	uithouden, verdragen (vaak + partic.)	ἀποπέμπω	terugsturen, wegsturen
ἄνήρ, ἀνδρός, ὁ	man	ἀπορέω	1. in onzekerheid verkeren, niet weten 2. gebrek hebben
ἄνθρωπος, ὁ	1. mens 2. man	ἀπορία, ἡ	1. radeloosheid, moeilijkheid 2. gebrek, armoede
ἀνίσταμαι, aor. ἀνέστην	opstaan		

ἄπορος (2 uitg.)	onbegaanbaar, moeilijk, zonder middelen, armlastig	αὐτάρ αὐτε	maar, bovendien, en 1. weer
ἄποστερέω + γεν. ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τοῦτου ἀποφαίνω ἀποφέρω, aor. ἀπήνεγκον ἀποφεύγω ἄπομαι + γεν. ἄρα	beroven van, iemand iets onthouden van nu af van dan af, sindsdien tonen, laten zien wegbrengen	αὐτῆς, αὐτῇ, αὐτήν αὐτίκα αὐτις	2. (vaak) op zijn/haar beurt haar (gen., dat., acc.) meteen, onmiddellijk 1. wederom, opnieuw 2. aan de andere kant 3. op mijn etc. beurt, daarentegen
ἄρα, ἄρ' ἄρ' οὐ(κ); ἄρα μή;	1. dus 2. (in vragen) dan (drukt verrassing/geïnteresseerdheid uit) geeft aan dat er een vraagzin volgt, dan toch wel?, soms niet?, niet? (verwacht antwoord is 'ja') toch niet?, toch zeker niet?, soms? (verwacht antwoord is 'nee')	αὐτόθεν αὐτόθι αὐτός, αὐτή, αὐτό ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό αὐτὸς καί, ὁ αὐτός, ὁ + dat. αὐτοῦ	1. van de plaats zelf vandaan 2. ervandaan (onbeklemt) op de plaats zelf, ter plaatse zelf
ἀργαλέος Ἄργεῖοι, οἱ ἄργυριον, τό ἄργυρος, ὁ ἀργυρούς ἀρέσκω ἀρετή, ἡ	lastig, moeilijk, pijnlijk Argeiers, Grieken zilver, geld zilver zilveren bevallen, in de smaak vallen 1. voortreffelijkheid 2. dapperheid 3. deugd, deugdzzaam gedrag	αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτόν αὐτοῦ etc. αὐτῶν, αὐτοῖς/αὐταῖς, αὐτούς/αὐτάς ἀφαιρέω, aor. ἀφείλον ἀφανής (ἀφανοῦς)	dezelfde/hetzelfde dezelfde als dezelfde als 1. op de plaats zelf 2. er (onbeklemt) hem (gen., dat., acc.) = ἐαυτοῦ hen/hun (gen., dat., acc.) af/wegnemen 1. onzichtbaar 2. verdwenen
ἀριθμός, ὁ ἀριστερός ἄριστος ἀρκέω ἄρμα, ἄρματος, τό ἀρπάζω ἄρρην, ἄρρενος ἄρτι ἀρχαῖος ἀρχή, ἡ	getal, aantal links, linker beste, zeer goed voldoende zijn wagen grijpen, roven mannelijk zojuist oud, van vroeger, oorspronkelijk 1. begin 2. heerschappij	ἀφίημι ἀφικνέομαι, aor. ἀφικόμη, perf. ἀφίγμαι ἀφίσταμαι, fut. ἀποστήσομαι ἀφ' οὗ ἄφρων, ἄφρονος Ἄχαιοί, οἱ ἄχθομαι ἄχθυμαι ἄχος, τό ἄψ (bijw.)	(aan)komen, bereiken 1. zich verwijderen 2. afvallig worden van sinds onverstandig Grieken zich ergeren bedroefd zijn verdriet terug
ἄρχομαι ἄρχω + γεν. ἀσεβεία, ἡ ἀσεβής, ἀσεβοῦς ἀσθενής, ἀσθενοῦς ἀσπάζομαι ἀσπίς, ἀσπίδος, ἡ ἄσσον ἄστρον, τό ἄστρ, ἄστεως, τό mv. τὰ ἄστεα ἀσφαλής, ἀσφαλοῦς ἀτάρ	beginnen heersen over goddeloosheid goddeloos, zonder ontzag zwak, ziek verwelkomen, begroeten schild dichterbij ster stad veilig 1. maar 2. en	B βάθος, βάθους, τό βαθύς (βαθέος), βαθεῖα, βαθύ (βαθέος) βαίνω, aor. ἔβην βάκχαι, αἱ βακχεῖος βάκχη, ἡ βάκχος, ὁ βάλλω, aor. ἔβαλον βάρβαρος βαρύς (βαρέος), βαρεῖα, βαρύ (βαρέος) βασίλεια, ἡ βασιλεία, ἡ βασιλεὺς, βασιλέως, ὁ βασιλεύω βέβαιος	gaan bacchanten bacchisch bachante de bacchiër gooien niet-Grieks, (vaak) Perzisch zwaar koningin koningschap, koninkrijk koning koning zijn vast, stevig, zeker
ἄτε + partic. ἄτη, ἡ ἄτιμος (2 uitg.) Ἄτρεΐδης, αο/εω, ὁ	omdat (objectieve reden) verblindend eerloos, veracht zoon van Atreus (Agamemnon of Menelaüs)		
αὐ αὐθις αὐξάνομαι αὐξάνω	1. opnieuw, weer 2. op zijn/haar beurt, daarentegen opnieuw, weer (bijwoord) groeien, groot worden vergroten, verheerlijken		

βέβηκα	ik ben gegaan (perf. van βαίνω); (Hom.) ik ga	γελοῖος γέλως, ωτος, ὁ	belachelijk gelach
βεβήκει	hij ging (Hom.)	γένεσις, γενέσεως, ἡ	geboorte
βέβηκα	ik heb gegooid (perf. van βάλλω)	γενήσομαι	ik zal worden/zijn (fut. van γίγνομαι)
βέβημαι	ik ben getroffen (perf. van βάλλομαι)	γενναῖος	1. edel
βέλος, τό	werptuig, pijl	γεννώ	2. echt
βέλτιστος	best, zeer goed	γένος, γένους, τό	verwekken, bevruchten
βελτίων, βελτίονος	beter	γεραῖός	1. geslacht, afkomst
βῆ δ' ἔμην	hij ging om te gaan, hij ging op weg	γέρας, γέραος, τό	2. soort
βήσομαι	ik zal gaan (fut. van βαίνω)	γέρων, γέροντος, ὁ	oud, hoogbejaard
βία, ἡ	kracht, geweld	γῆ, ἡ	(eer)geschenk, ereambt
βιάζομαι	geweld gebruiken, aandoen, dwingen	γῆρας, γήρωσ, τό	oude man, grijsaard
βίαιος	gewelddadig	γίγνομαι, aor. ἐγενόμην, perf. γέγονα/ γεγέννημαι	1. aarde
βίος, ὁ	leven	γιγνώσκω, aor. ἔγνων, aor. pass. ἐγνώσθην, fut. γνώσομαι	2. grond, land
βιός, ὁ	boog	γλαυκῶπις	ouderdom
βλάπτω	schade toebrengen, benadelen	γλαφυρός	1. geboren worden, ontstaan
βλέπω	kijken	γλυκύς, γλυκέος	2. worden (als koppelwerkwoord)
βλέφαρον, τό	ooglid, oog	γνώμη, ἡ	3. gebeuren
βοάω	roepen, schreeuwen	γονεῖς/-ῆς, γονέων, οἱ	1. (leren) kennen
βοή, ἡ	geroep, geschreeuw	γόνυ, γόνατος/ γούνατος/γουνός, τό	2. inzien, begrijpen
βοήθεια, ἡ	hulp	γοῦν	1. (= γε οὖν) tenminste, in ieder geval
βοηθέω + dat.	helpen	γράμμα, γράμματος, τό	1. letter, geschrift
βουλεύομαι/βουλεύω	1. beraadslagen 2. (aor.) besluiten	γράφα, aor. pass. ἐγράφην	2. (meerv.) brief schrijven
βουλή, ἡ	1. plan, besluit 2. raad, advies	γρηῦς, ἡ	oude vrouw
βουλήσομαι	ik zal willen (fut. van βούλομαι)	γυῖα, τά	ledematen
βούλομαι, aor. ἐβουλήθην	willen	γυμνάζω	oefenen, trainen
βουλόμενος, ὁ	ieder die wil, de eerste de beste	γυμνάσιον, τό	sportschool
βοῦς, βοός, ὁ/ἡ	rund (stier, os, koe)	γυμνός	naakt, onbedekt
βραδύς (βραδέος), βραδεία, βραδύ (βραδέος)	langzaam	γυνή, γυναικός, ἡ	vrouw
βραχύς (βραχέος), βραχεῖα, βραχύ (βραχέος)	kort		
βροτός	sterfelijk		
βροτός, ὁ	sterveling, mens		
βωμός, ὁ	altaar		
Γ			
γαῖα, ἡ	aarde, land, grond	Δ	
γαιήοχος	aardschokker	δαίμων, δαίμονος, ὁ	godheid
γαμέομαι, fut. γαμοῦμαι	trouwen (subject: de vrouw)	δαίνυμι	onthalen, een maaltijd geven, (med.) een maaltijd gebruiken, zich te goed doen aan
γαμέω, aor. ἔγημα	trouwen (met)	δαίς, δαιτός, ἡ	portie, maaltijd
γάμος, ὁ	huwelijk	δάκνω	bijten
γάρ	want, immers, namelijk (γάρ staat op de 2de plaats van de zin)	δάκρυ, υος, τό	traan
γαστήρ (γαστ(ε)ρός), ἡ	maag, buik	δάκρυον, τό	traan
... γε	1. geeft meestal nadruk aan een woord(groep) 2. (soms) tenminste	δάκρυα λείβω	tranen vergieten
γεγέννημαι	ik ben (geboren/gebeurd) (perf. van γίγνομαι)	δακρύω	huilen
γέγονα	ik ben (geboren/gebeurd) (perf. van γίγνομαι)	δάμνημι/δαμάζω, aor. act. ἐδάμασσα, aor. pass. ἐδήθην/ἐδάμην	temmen, bedwingen, overweldigen, doden
γελάω	lachen	Δαναοί, οἱ	Grieken

ἑαυτοῦ	van zichzelf, zijn eigen (gen. ev. mannelijk)	εἶναι gen. + εἵνεκα	(te) zijn (infinitivus) (= gen. + ἔνεκα) wegens
ἑαυτοῦς, ἑαυτάς, ἑαυτά	zichzelf (acc. mv.)	εἶπερ	als, als tenminste
ἐάω, imperf. εἶω	(toe)laten, toestaan	εἶπον	ik zei (aor. van λέγω)
ἐβαλον	ik gooide, ik trof (aor. van βάλλω)	εἶρηκα	ik heb gezegd (perf. van λέγω)
ἐβεβήκει	hij ging (Hom.)	εἶρημαι	ik ben gezegd (perf. pass. van λέγω)
ἔβην	ik ging (aor. van βαίνω)	εἰρήνη, ἡ	vrede
ἐβλήθη	ik werd gegooid/getroffen (aor. pass. van βάλλω)	εἶρομαι	vragen
ἐγγύθεν	nabij	εἰς + acc.	naar, naar binnen, tot
ἐγγύς	dichtbij (bijwoord)	εἰς ὃ	totdat
+ gen.	dichtbij	εἰς (ἐνός), μία, ἐν (ἐνός)	έν (telwoord)
ἐγεινάμην	ik bracht voort	εἶσα	ik deed zitten (aor. van ἵζω)
ἐγειρομαι,	wakker worden	εἰσβαίνω	ingaan, komen in
aor. ἠγέρθη		εἴσεμι	binnenkomen
ἐγειρώ, aor. ἠγειρα	(op)wekken, wakker maken	εἰσέρχομαι	naar binnen gaan
ἐγενόμην	ik werd (geboren) (aor. van γίνομαι)	εἰσι(ν)	(zij) zijn
ἐγημα	ik trouwde (aor. van γαμέω)	εἰσι(ν)	hij gaat
ἐγνων	ik leerde kennen (aor. van γινώσκω)	εἰσφέρω	naar binnen brengen, voorstellen (van een wet)
ἐγγος, τό	zwaard	εἴσω	naar binnen (bijwoord)
ἐγώ(ν)	ik	εἶτα, εἶτ', εἶθ'	daarna, dan (= ἔπειτα)
ἐγώγε	ik voor mij, ik van mijn kant	εἶτε . . . εἶτε	of . . . of, hetzij . . . hetzij
ἐδέησε	het was nodig (aor. van δεῖ)	εἶωθα	ik ben gewoon (perf.)
ἐδαισα (μή)	ik werd/was bang (dat) (aor.)	ἐκ, ἐξ + gen.	1. uit, van
ἔδραμον	ik rende (aor. van τρέχω)	ἐκ τοῦδε	2. op grond van
ἔδυν	ik dook, ging in (aor. van δύομαι)	ἐκ τούτου	van nu af aan
ἔδωκα	ik heb gegeven (aor. van δίδωμι)	ἐκάεργος	sindsdien
ἔειπον	= εἶπον	ἐκαστος	van verre treffend
ἔην	= ἦν (= hij was)	ἐκάτερος	ieder (afzonderlijk)
ἐθέλω, aor. ἠθέλησα	willen, bereid zijn	ἐκατόν	elk (van beide(n))
ἔθηκα	ik heb geplaatst/gelegd (aor. van τίθημι)	ἐκβαίνω	honderd (telwoord)
ἔθνος, ἔθνους, τό	volk	ἐκεῖ	gaan uit
ἔθος, ἔθους, τό	gewoonte	ἐκεῖθεν	daar, daarginds
ἔθρεψα	ik voedde, bracht groot (aor. van τρέφω)	ἐκεῖνος, ἐκείνη	daarvandaan
εἰ	1. als, indien	ἐκεῖνο	die/dat, hij/zij/het (daar)
	2. of (in afh. vragzin)	ἐκεῖσε	daarheen
εἰ γάρ/εἶθε + opt.	(in wensen) moge . . . !	ἐκκαλέομαι	naar buiten roepen
εἰ καί	ook al, ofschoon	ἐκκλησία, ἡ	volksvergadering
εἶ	1. jij bent	ἐκλήθη	ik werd geroepen/genoemd (aor. pass. van καλέω)
	2. jij gaat	ἐκπλήττομαι,	versteld staan, hevig schrikken
εἶατο/ἦατο	zij zaten	perf. ἐκπέληγμαι	
εἶδομαι, aor. εἰσάμην/ εἰσάμην	verschijnen, schijnen, lijken	ἐκπλήττω	verbijsteren, laten schrikken
εἶδον	ik zag (aor. van ὁράω)	ἐκποδών	uit de voeten, (uit de) weg
εἶδος, τό	1. gestalte, uiterlijk	ἔκτα	hij doodde (aor. van κτείνω)
	2. vorm, soort	ἔκτανον	aor. van κτείνω 'doden'
εἰδώς, εἰδότος	wetend (partic. van οἶδα)	ἐκτός + gen.	buiten
εἶεν	oké, goed dan	ἐκφέρω,	1. wegbrengen uit, aan land brengen
εἰκός (ἔστιν)	1. het is hoogstwaarschijnlijk/ evident	aor. ἐξήνεγκον	2. bekend maken, uitspreken
	2. het is passend	ἐκφεύγω	wegvluchten
εἴκοσι(ν)	twintig (telwoord)	ἐκών (ἐκόντος),	vrijwillig, expres
εἰκών, εἰκόνας, ἡ	beeld, afbeelding	ἐκοῦσα, ἐκόν	
εἶληφα	ik heb genomen (perf. van λαμβάνω)	(ἐκόντος)	
εἶλον	ik nam (in) (aor. van αἰρέω)	ἔλαβον	ik nam, kreeg (aor. van λαμβάνω)
εἶμα, ατος, τό	kledingstuk, (mv.) kleren	ἔλαθον	ik was verborgen (aor. van λανθάνω)
εἶμι, inf. εἶναι	zijn	ἔλαιον, τό	olijfolie
εἶμι + gen.	gericht zijn op	ἐλάτη, ἡ	den, pijnboom
εἶμι + dat.	toekomen aan	ἐλάττων, ἐλάττωνος	minder
εἶμι, inf. ἰέναι	(zullen) gaan	ἐλάυνω, aor. ἤλασα	1. rijden
			2. (voort)drijven

ἐλάω	ik zal rijden/(voort)drijven (fut. van ἐλαύνω)	ἐνίοτε	soms
ἐλέγχω	1. iemands schuld aantonen, weerleggen 2. onderzoeken	ἐννέα	negen (telwoord)
ἐλέεω + acc. ἐλευθερία, ἡ	medelijden hebben met	ἐννυμι	omhullen, iem. iets aantrekken (be)wonen
ἐλεύθερος	vrijheid	ἐνοικέω	aardschokker
ἐλευθερόω	vrij	ἐνοσίχθων, ονος	1. daar
ἐλεύσομαι	bevrijden	ἐνταῦθα	2. toen (bijwoord)
ἐλήλυθα	ik zal gaan (fut. van ἔρχομαι)	ἐντεῦθεν	daarvandaan, vandaar
ἐλήφθην	ik ben gekomen/gegaan (perf. van ἔρχομαι)	ἐντιμος (2 uitg.)	geëerd, eervol
ἔλιπον	ik ben genomen/gepakt (aor. pass. van λαμβάνω)	ἐντός + gen.	binnen
ἔλκω	ik verliet, liet achter (aor. van λείπω)	ἐντυγχάνω + dat., aor. ἐνέτυχον	ontmoeten, tegenkomen
Ἑλλάς, Ἑλλάδος, ἡ	trekken, slepen	ἐξ	uit, van (= ἔκ + gen.)
Ἑλλην, Ἑλληνος, ὁ	Griekenland	ἐξ	zes (telwoord)
Ἑλληνικός	Griek	ἐξ οὗ	sinds (voegw.)
ἐλπίζω	Grieks	ἐξείμι	verlaten, weggaan
ἐλπίς, ἐλπίδος, ἡ	hopen, verwachten	ἐξέρχομαι	naar buiten komen
ἔμαθον	hoop, verwachting	ἐξεστίν(ν) + inf.	het is mogelijk, het is geoorloofd om
ἐμάνην	ik leerde kennen, begreep (aor. van μανθάνω)	ἐξευρίσκω	uitvinden
ἐμαυτόν, ἐμαυτήν	ik was waanzinnig/gek (aor. van μάινομαι)	ἐξω	buiten (bijwoord)
ἐμέ, με	mijzelf (acc.)	ἐξω	ik zal hebben (fut. van ἔχω)
ἔμεινα	mij, me (acc.)	ἔοικα (perf.) + dat. + inf.	lijken op
ἔμμενα	ik bleef, wachtte (aor. van μένω)	ἐόντα	het is duidelijk dat (ik)
ἐμνήσθην	= εἶναι	ἐόντες	= ὄντα
ἔμολον (aor.)	ik herinnerde me (aor. van μνησκόμαι)	ἐορτή, ἡ	= ὄντες
ἐμός, ἐμή, ἐμός	gaan, komen	ἔπαθον	(godsdienstig) feest
ἔμπειρος + gen. (2 uitg.)	mijn (bezitt. vnw.)	ἐπαινέω	ik ondervond/leed (aor. van πάσχω)
ἐμποδῶν	ervaren in, bekend met	ἔπεα πτερόεντα	goedkeuren, prijzen
ἐμπροσθε(ν)	in de weg	ἔπεάν (= ἐπεὶ ἄν) + conj.	gevleugelde/gevederde woorden
ἐν (ἐνός)	voor, van voren, tevoren	ἐπεὶ/ἐπειδὴ	wanneer
ἐν + dat.	έέν (onzijdig)	ἐπειδάν (= ἐπειδὴ ἄν) + conj.	1. toen, nadat (+ verleden tijd)
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ	in, bij, op	ἔπεισα	2. aangezien, nu (als voegwoord)
ἐν ᾧ	hij drukte hem de hand (lett. hij groeide hem in zijn hand)	ἔπειτα	wanneer
ἐναντιόομαι + dat.	in de tijd dat, terwijl	ἐπέρχομαι	ik overreede, overtuigde (aor. van πείθω)
ἐναντίος + gen./dat.	zich verzetten tegen	ἔπεσον	1. daarna, vervolgens
ἐνδεής, ἐνδεοῦς + gen.	1. tegen(over)gesteld aan	ἔπεφνον	2. dan
ἐνδεκα	2. vijandig aan	ἐπί, ἐπ', ἐφ' + gen. + dat.	aankomen, naderen
ἐνδον	behoefstig, arm, gebrekkig	+ acc.	ik viel (aor. van πίπτω)
ἐνεμα	elf (telwoord)	ἐπὶ τούτῳ	(alleen aor.) doden
ἐνεμι	binnen (bijwoord)	ἐπιβουλεύω + dat.	op
gen. + ἐνεκα	ik verdeelde, deelde toe (aor. van νέμω)	ἐπιδείκνυμι	aan, bij
ἐνθα	erin zijn	ἐπιθόμην	op . . . af, naar
ἐνθάδε	terwille van, wegens, om	ἐπιθυμέω + gen.	1. daarop, daarna
ἐνθεν	1. daar, daarheen	ἐπιθυμία, ἡ	2. op die voorwaarde
ἐνθένδε	2. op dat moment, toen	ἐπιλανθάνομαι + gen., aor. ἐπελαθόμην	iets in de zin hebben tegen, belagen
ἐνιαυτός, ὁ	3. waar (betrekk. vnw.)	ἐπιλήσομαι + gen.	tonen, laten zien
ἐνιοι	hier, hierheen	ἐπιμέλεια, ἡ	ik gehoorzaamde (aor. van πείθομαι)
	1. daarvandaan	ἐπιμελέομαι + gen.	verlangen naar, begeren
	2. daarna	ἐπιον	begeerte, verlangen
	3. waarvandaan (betrekk. vnw.)	ἐπισκοπέω	vergeten
	vanhier	ἐπίσταμαι	ik zal vergeten (fut. van ἐπιλανθάνομαι)
	jaar	+ inf.	zorg, aandacht
	sommige(n)		zorgen voor, zich toeleggen op
			ik dronk (aor. van πίνω)
			bekijken, overwegen
			weten
			kunnen

ἐπιστήμη, ἡ	kennis, wetenschap	ἔστιν	ik ging/bleef staan (aor. van ἵσταμαι)
ἐπιστολή, ἡ	brief	ἔστώς, ἔστότος	staande (partic. van ἔστηκα)
ἐπιτελέω	tot stand brengen, voltooiën	ἔσχατος	uiterst, verst
ἐπιτήδεια, τά	levensmiddelen	ἔσχον	ik kreeg (aor. van ἔχω)
ἐπιτήδειος	geschikt, nuttig, bevriend	ἐταῖρος, ὁ	vriend, makker
ἐπιτίθεμαι + dat.	aanvallen	ἔταρος, ὁ	vriend, makker
ἐπιτρέπω + dat.	overlaten, toevertrouwen	ἔτεκον	ik baarde (aor. van τίκτω)
ἐπιφαίνομαι,	verschijnen	ἔτεμον	ik sneed (aor. van τέμνω)
aor. ἐπεφάνην		ἔτερος	de een, de ander (van twee)
ἐπιχειρέω	ondernemen, overgaan tot, proberen	ἔτι	nog
ἐπιχθόνιος	op de aarde levend	ἔτην (aor.)	durven, wagen
ἔπλετο	hij/zij/het was	ἔτοιμος	1. gereed, klaar
ἔπλευσα	ik voer (aor. van πλέω)		2. bereid
ἔπλησα	ik vulde (aor. van πίμπλημι)	ἔτος, ἔτους, τό	jaar
ἐποίχομαι	afgaan op, aanvallen	ἐτράπην	ik wendde me, ik ging over tot,
ἔπομαι + dat.,	volgen, meegaan met		ik sloeg op de vlucht (aor. pass. van
aor. ἐσπόμην		ἐτραπόμην	τρέπομαι)
ἔπορον (aor.)	verschaffen, verlenen, geven		ik wendde me, ik ging over tot,
ἔπος, ἔπους, τό	1. woord		ik sloeg op de vlucht (aor. med. van
	2. versregel		τρέπομαι)
ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ'	hij nam het woord en sprak	ἔτυχον	ik verkreeg, trof (aor. van τυγχάνω)
ὀνόμαζε		εὖ	goed (bijwoord)
ἔπραξα	ik handelde, deed (aor. van πράττω)	εὖ πράττω	het goed maken/hebben
ἑπτά	zeven (telwoord)	εὐγενής, εὐγενοῦς	edel
ἐπιθόμην	ik vernam (aor. van πυνθάνομαι)	εὐδαιμονία, ἡ	geluk, welvaart
ἔραστής, ὁ	minnaar	εὐδαίμων,	gelukkig, welvarend
ἔράω + gen.	verliefd zijn op, (vurig) verlangen	εὐδαίμονος	
	naar	εὐδω	slapen, in slaap vallen
ἐργάζομαι	1. werken, doen, berichten	εὐεργής νηῦς	goed gemaakt schip
	2. bewerken, maken	εὐθύς	onmiddellijk (bijwoord)
ἔργον, τό	werk, daad	εὐνή, ἡ	bed, slaapplek
ἔρέω	ik zal zeggen (fut. van λέγω)	εὐνοια, ἡ	welwillendheid, vriendelijkheid
ἔρημος (soms 2 uitg.)	1. eenzaam, verlaten	εὐνους	goedgezind
	2. (+ gen.) beroofd van, zonder	εὐπλόκαμος	met mooie vlechten
ἐρίζω	strijden, wedijveren	εὐρίσκω, aor. ἠῦρον,	vinden
ἔρις, ἔριδος, ἡ	strijd, ruzie, twist	fut. εὐρήσω, perf.	
ἐρρήθην	ik werd gezegd (aor. pass. van λέγω)	ἠῦρηκα	
ἐρύκω	tegenhouden, afweren	εὐρος, εὐρους, τό	breedte
ἐρύω	trekken	εὐρύς, εὐρέος	breed
ἔρχομαι, aor. ἦλθον,	gaan, komen	εὐσέβεια, ἡ	godsdiensstigheid, vroomheid,
fut. ἐλεύσομαι			piëteit
ἔρῳ (-έω)	ik zal zeggen (fut. van λέγω)	εὐσσελμος	met stevige roeibanen
ἔρώμενος, ὁ	beminte, geliefde	εὐτυχέω	gelukkig zijn, succes hebben
ἔρως, ἔρωτος, ὁ	liefde, hartstocht	εὐτυχής, εὐτυχοῦς	succesvol
ἔρωτάω, aor. ἠρόμην	vragen	εὐτυχία, ἡ	geluk, succes
ἔρωτικά, τά	de dingen die eros betreffen, (het gebied van) de liefde, erotische zaken	εὐχή, ἡ	1. gebed, wens
	= εἰς		2. belofte
ἔς	kleed, kleding	εὐχομαι	bidden
ἔσθής, ἔσθήτος, ἡ	eten	ἔφαγον	ik at (aor. van ἐσθίω)
ἔσθίω, aor. ἔφαγον	goed, edel, voortreffelijk, dapper	ἐφάμην	ik zei (aor. van φημί)
ἔσθλός	ik bekeek/beschouwde (aor. van σκοπέω)	ἐφάνην	ik verscheen, scheen, bleek (aor. van φαίνομαι)
ἔσκεψάμην	ik zal zijn (fut. van εἰμί)	ἔφασαν	zij zeiden
ἔσομαι	avond	ἔφη	hij/zij zei
ἔσπερα, ἡ	ik volgde, ging mee met (aor. van ἔπομαι)	ἔφηνα	ik toonde (aor. van φαίνω)
ἔσπόμην + dat.	hij/zij/het zal zijn	ἐφίεμαι + gen.	streven, verlangen naar
ἔσται	ik sta (perf. van ἵσταμαι)	ἐφίημι	zenden naar, toestaan
ἔστηκα	ik deed staan, zette neer (aor. van ἵστημι)	ἐφίσταμαι,	erbij gaan staan, verschijnen
ἔστησα	hij/zij/het is	aor. ἐπέστην	
ἔστι(ν)		ἔφυγον	ik vluchtte (aor. van φεύγω)
		ἔφυν	ik was (van aard) (aor. van φύομαι)
		ἔχαρην	ik was blij (aor. van χαίρω)

ἔχθιστος	het meest gehaat/vijandig, zeer gehaat/vijandig	ἥκιστα	allerminst (bijwoord), in de laatste plaats
ἔχθρός	gehaat, vijandig	ἥκιστος	zwakst, minst
ἔχω, <i>impf.</i> εἶχον,	1. hebben	ἦκω	gekomen zijn, komen
aor. ἔσχον	2. houden, aor. krijgen	ἦλασα	ik heb gereden/(voort)gedreven (aor. van ἔλαύνω)
+ <i>inf.</i>	kunnen	ἦλθον	zitten (= κάθημαι)
+ <i>bijw.</i>	er . . . aan toe zijn, . . . zijn	ἦλικία, ἦ	ik kwam/ging (aor. van ἔρχομαι)
σέβας μ' ἔχει	verbazing bevangt mij	ἦλιος, ὁ	leeftijd
οὕτως ἔχει	zo is het	ἦλυθον	zon
ἑών	= ὄν (part. van εἰμί 'zijn')	ἦμαι	= ἦλθον
ἑώρακα	ik heb gezien (<i>perf.</i> van ὁράω)	ἦμαρ, ἦματος, τό	dag
ἕως + <i>praes./impf.</i>	zolang als	ἦμεῖς, ἦμῶν, ἦμῖν,	wij (nom., gen., dat., acc.)
+ aor.	totdat	ἦμᾶς	
Z		ἡμέρα, ἡ	dag
ζεύγνυμι	onder het juk spannen, verbinden	ἡμέτερος	ons, onze (bezittelijk voornaamwoord)
Ζεὺς, Διός, Διί, Δία	Zeus	ἡμίμητος	waarlijk (in eden)
ζηλώω	1. benijden	ἡμισυ, τό	de helft
ζημιόω	2. nastreven	ἦν	hij/zij/het was
ζητέω	straffen	ἦν δ' ἐγώ	zei ik (ἦν <i>impf.</i> van ἦμί)
ζῆω, <i>inf.</i> ζῆν	zoeken	ἦνεγκον	ik droeg/bracht (aor. van φέρω)
ζυγόν, τό	leven	ἦνέχθην	ik werd gebracht/gedragen (aor. pass. van φέρω)
ζῶον, τό	juk	ἦρξα	ik begon, heerste (aor. van ἄρχω)
ζώος	levend wezen, dier	ἦρωσ, ἦρωος, ὁ	held
	levend	ἦσθην	ik verheugde mij (aor. van ἠδομαι)
		ἦσθόμην	ik bemerkte (aor. van αἰσθάνομαι)
		ἦσαν	(zij) waren
H		ἦσυχία, ἡ	rust
ἦ	1. of	ἦσω	ik zal laten gaan, zenden (<i>fut.</i> van ἵημι)
	2. dan (na comparativus)	ἦτοι/ἦτοι	1. voorwaar, waarlijk, inderdaad
ἦ	1. vraagwoord (neutraal)	ἦτορ, ορος, τό	2. = μέν (vaak bij Homerus)
	2. voorwaar (partikel)	ἦττα, ἡ	hart, gemoed
	3. hij/zij zei, zo sprak hij/zij (Hom./Plato)	ἦττάομαι	nederlaag
ἦ	waarlangs, zoals (rel.)	ἦττων, ἦττονος	overwonnen worden, de nederlaag
ἦ δ' ἦ	zij zei, zo sprak zij	ἦττον	lijden
ἦ δ' ὅς	hij zei, zo sprak hij	ἦρρηκα	minder
ἦατο/εἶατο	zij zaten	ἦτρον	minder (bijwoord)
ἠγεμών, ἠγεμόνος, ὁ	leider, aanvoerder	ἠύρηκα	ik heb gevonden (<i>perf.</i> van εὕρισκω)
ἠγέομαι + dat.	leiden, voor(op)gaan	ἠύρον	ik vond (aor. van εὕρισκω)
+ A.C.I./ <i>inf.</i>	menen	ἠχθην	ik werd geleid/gebracht (aor. pass. van ἄγω)
+ 2 acc.	beschouwen als	ἠώς, ἠοῦς, ἡ, acc. ἠῶ	dageraad
ἦδε, ὄδε, τόδε	deze/dit, hij/zij/het (hier)		
ἦδέ	en	Θ	
ἦδέως	graag (bijwoord)	θάλαμος, ὁ	kamer: slaapkamer, vrouwenvertrek, schatkamer, voorraadkamer
ἦδη	1. al, reeds	θάλαττα, ἡ	zee
	2. nu	θάνατος, ὁ	de dood
ἦδιστος	3. eindelijk	θάπτω	begraven
ἠδιόω	aangenaamst/zeer aangenaam,	θάρρεω	moed hebben, vol vertrouwen zijn
ἠδίων, ἠδίονος	fijnst/zeer fijn (<i>superlativus</i> van ἠδύς)	θάρρος, τό	moed
ἠδομαι	aangenamer, fijner	θάττων, θάττονος	sneller
ἠδονή, ἡ	blij zijn, zich verheugen	θαῦμα, τό	wonder
ἠδύς (ἠδέος), ἠδεία,	genot, vreugde	θαῦμα ιδέσθαι	wonder om te zien
ἠδύ (ἠδέος)	aangenaam, fijn	θαυμάζω	1. bewonderen
ἦε, ἠέ	of	θαυμαστός	2. zich verwonderen
ἠέλιος, ὁ	zon	θεά, ἡ	bewonderenswaardig
ἠέρος, ἠέρος, τό	karakter, aard		godin
ἠέκα	ik heb gezonden/laten gaan (aor. van ἵημι)		

θεάομαι	(met bewondering) bekijken, beschouwen
θέατρον, τό	theater
θεῖος	goddelijk
θέλω	= ἐθέλω willen, bereid zijn
θεός, ὁ/ἡ	god/godin
θεραπεύω	verzorgen
θεράπων, θεράπωντος, ὁ	bediende, dienaar
θερμός	warm
θέρος, θέρους, τό	zomer
θέω	rennen, snellen
θεωρέω	aanschouwen, bekijken
Θηβαῖος	Thebaans
Θηβαῖος, ὁ	Thebaan
θηῆλυς, θήλειος	vrouwelijk, van vrouwen
θηλύτερος	vrouwelijk, zwak
θήρ, θηρός, ὁ	(wild) dier
θηρίον, τό	wild dier, beest
θνήσκω	sterven, gedood worden
θνητός	sterfelijk
θνητός, ὁ	sterveling, mens
θοός	snel, vlug
θρασύς (θρασέος), θρασειά, θρασύ (θρασέος)	onverschrokken
θρόνος, ὁ	troon, (ere)zetel, stoel
θυγάτηρ, θυγατρός, ἡ	dochter
θυμός, ὁ	1. hart, moed, gemoed 2. verlangen 3. woede
(ἐνὶ) θυμῷ	in zijn/haar hart
θύρα, ἡ	deur
θύρσος, ὁ	thyrsos(staf)
θυσία, ἡ	offer
θύω	offeren
I	
ιάομαι	genezen
ιατρός, ὁ	dokter
ιάχω	schreeuwen
ἴδια	privé
ἴδιος	eigen
ἰδοῦ	kijk, alsjeblijft
ἰδρύω/ομαι	bouwen, stichten
ιέναι	(te) gaan (infinitivus)
ιερεύς, ιερέως, ὁ	priester
ιερόν, τό	heiligdom, tempel
ιερός	heilig
+ γεν.	gewijd aan
ἴζω	(doen) zitten
ἴημι, inf. ιέναι, aor. ἦκα	zenden, laten gaan
ικανός	1. voldoende, toereikend 2. geschikt, in staat
ικάνω	bereiken, gekomen zijn
με πένθος ἰκάνει	verdriet heeft mij bereikt, heeft mij getroffen
ικέτης, ὁ	smekeling

ἰκόμην	= ἀφικόμην
ἴκω	bereiken
Ἴλιον, τό	Troje
ἱμάτιον, τό	mantel
ἵνα + conj./opt.	opdat, om te
ἵνα μὴ + conj./opt.	opdat niet
ἵππεύς, ἵππέως, ὁ	ruiter
ἵππος, ὁ	paard
ἴσος + dat.	gelijk aan
ἵσταμαι, aor. ἔστην	gaan staan, blijven staan
ἵστημι, aor. ἔστησα	doen staan, neerzetten
ἰσχυρός	sterk, krachtig
ἰσχύς, ἰσχύος, ἡ	kracht
ἴσχω	houden, krijgen
ἴσως	misschien, waarschijnlijk
ἰχθύς, ἰχθύος, ὁ	vis

K

καθαρός	rein, schoon
καθέζομαι	gaan zitten, zich neerzetten
καθεύδω	slapen
κάθημαι	zitten
καθίζω	1. doen zitten, neerzetten 2. gaan zitten
καθίσταμαι, aor. κατέστην	worden, ontstaan, geraken in
καθίστημι	neerzetten
+ 2 acc.	maken tot, aanstellen als
καί	1. en 2. ook 3. zelfs
καὶ . . . καί	zowel . . . als
καὶ δὴ καί	en óók, en in het bijzonder
καὶ μὴν	1. (ja)zeker 2. en bovendien
καὶ ὥς	toch, ondanks alles
καινός	nieuw
καίομαι	branden, vlam vatten
καίπερ + partic.	hoewel
καιρός, ὁ	juiste tijdstip, beslissende moment
καίτοι	evenwel, toch
καίω	in brand steken
κακά, τά	rampen, ongeluk
κάκιστος	slechtste, zeer slecht
κακός	slecht
κακῶς πράττω	het slecht maken
καλέω, fut. καλέω, perf. κέκληκα	roepen
+ 2 acc.	noemen
κάλλιστος	mooist, zeer mooi
καλλίων, καλλίονος	mooier, beter
κάλλος, κάλλους, τό	schoonheid
καλός	mooi
καλῶς	goed (bijwoord)
καλύπτω	bedekken
κάμνω	zich hevig inspinnen, moe worden, ziek zijn
κάρα, κρατός, τό	hoofd
acc. ev. ook τὸν/τὸ	
κράτα	

καρδία, ἡ καρπός, ὁ καρτερός κάρτος, τό κατά, κατ', καθ' + gen. + acc.	hart vrucht, gewas, opbrengst sterk, krachtig kracht, macht	κλυτός κλύω, aor. ἔκλυον	beroemd horen, vernemen + gen. horen, luisteren naar hol
κατὰ θυμόν κατὰ μοῖραν κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν καταβαίνω καταβάλλω κατακτείνω, aor. κατέκτεινα καταλαμβάνω	vanaf . . . naar beneden 1. volgens, wat betreft 2. verspreid over in mijn/jouw/zijn hart naar behoren, op de juiste manier in zijn geest en hart naar beneden gaan, afdalen naar beneden gooien doden	κοῖλος κοιμάομαι κοιμάω κοινός (+ gen.) κομίζω κόπτω κόρη, ἡ κοσμῶ κόσμος, ὁ	zich te ruste leggen, (gaan) slapen iem. te ruste leggen, doen inslapen, bedaren gemeenschappelijk (aan) 1. brengen, halen, meenemen 2. verzorgen slaan meisje 1. ordenen 2. versieren met 1. orde, wereld(orde) 2. sieraad, tooi dochter, meisje hart sterk, krachtig macht hebben over, overwinnen sterkst, best kracht, macht, gezag beter, sterker
καταλέγω καταλείπω κατασκευάζω καταστρέφομαι καταφρονέω + gen. κατεργάζομαι	1. grijpen, zich meester maken van 2. aantreffen, inhalen opsommen, vertellen achterlaten voorzien van, bouwen aan zich onderwerpen minachten 1. bewerken, voltooiën 2. afmaken, doden naar beneden gaan in zijn macht hebben, vasthouden, beheersen	κούρη, ἡ κραδίη, ἡ κρατερός κρατέω + gen. κράτιστος κράτος, κράτους, τό κρείττων, κρείττονος κρήνη, ἡ κρίνω, aor. ἔκρινα	bron 1. (onder)scheiden 2. (be)oordelen 3. (ver)kiezen beslissing, oordeel, uitspraak zoon van Cronus (= Zeus) zoon van Cronus (= Zeus) verbergen (zich) verwerven doden
κατέρχομαι κατέχω	(naar) beneden (bijwoord) in brand steken, ontsteken	κρίσις, κρίσεως, ἡ Κρονίδης, ὁ Κρονίων, ἰωνος, ὁ κρύπτω κτάομαι κτείνω, aor. ἔκτεινα/ ἔκτανον κτῆμα, κτήματος, τό κῦδος, τό κύκλος, ὁ κῦμα, ατος, τό κύριος, ὁ κωλύω	doden 1. (onder)scheiden 2. (be)oordelen 3. (ver)kiezen beslissing, oordeel, uitspraak zoon van Cronus (= Zeus) zoon van Cronus (= Zeus) verbergen (zich) verwerven doden
κάτω κάω κεῖμαι	1. liggen 2. perf. pass. van τίθημι	κρίσις, κρίσεως, ἡ Κρονίδης, ὁ Κρονίων, ἰωνος, ὁ κρύπτω κτάομαι κτείνω, aor. ἔκτεινα/ ἔκτανον κτῆμα, κτήματος, τό κῦδος, τό κύκλος, ὁ κῦμα, ατος, τό κύριος, ὁ κωλύω	beslissing, oordeel, uitspraak zoon van Cronus (= Zeus) zoon van Cronus (= Zeus) verbergen (zich) verwerven doden
κεῖνος (= ἐκεῖνος) κεῖσε κέκληκα	die, hij daarheen ik heb geroepen/genoemd (perf. van καλέω)	κτείνω, aor. ἔκτεινα/ ἔκτανον κτῆμα, κτήματος, τό κῦδος, τό κύκλος, ὁ κῦμα, ατος, τό κύριος, ὁ κωλύω	doden
κέκτημαι κελεύω κενός κέρδος, κέρδους, τό κεφαλή, ἡ κῆδομαι + gen. κῆδος, εος, τό κῆρ, κηρός, ἡ κῆρ, κῆρος, τό κῆρυξ, κήρυκος, ὁ κηρύττω Κιθαιρών, ὄνος, ὁ κινδυνεύω κίνδυνος, ὁ κινέω κίνομαι, aor. ἔκτιον	ik bezit (perf. van κτάομαι) bevelen, verzoeken leeg voordeel hoofd, kop bezorgd zijn om zorg dood, doodslot hart bode, heraut van klomp (gemaakt) bekend maken Cithaeron gevaar lopen, riskeren gevaar bewegen 1. gaan 2. opbreken	κτείνω, aor. ἔκτεινα/ ἔκτανον κτῆμα, κτήματος, τό κῦδος, τό κύκλος, ὁ κῦμα, ατος, τό κύριος, ὁ κωλύω	bezit roem, trots cirkel, kring golf heer, meester verhinderen, beletten
κίσσινος κισσός, ὁ κιχάνω κλα(ί)ω κλέος, εος, τό κλέπτω κλίνομαι κλίνω, aor. ἔκλινα κλισίη, ἡ	van klimop (gemaakt) klimop inhalen, bereiken, aantreffen huilen, wenen (om) roem stelen leunen, gaan liggen neerleggen tent, barak, hut	Λ	zoon van Laërtes krijgen (bij loting) Spartaan nemen, (vast)pakken
		Λαερτιάδης, ὁ λαγχάνω, aor. ἔλαχον Λακεδαιμόνιος, ὁ λαμβάνω, aor. ἔλαβον, fut. λήψομαι, perf. εἴληφα λαμπρός λανθάνω + acc., aor. ἔλαθον + partic. λαός, ὁ λαοί, οἱ λέγω, aor. εἶπον, fut. ἐρώ/ἔρέω, perf. εἴρηκα λείπω, aor. ἔλιπον, perf. λέλοιπα	schitterend verborgen zijn voor ongemerkt (voor) . . . krijgsvolk manschappen, mannen, mensen zeggen verlaten

μιμνήσκομαι + gen., aor. ἐμνήσθην	zich herinneren	νοῦσος, ἡ νῦν	ziekte (= ἡ νόσος) nu
μίμνω (= μένω) μίσγω	blijven mengen, (med., pass.) de liefde bedrijven met	νύξ, νυκτός, ἡ τὸ νῶτον	nacht rug
μισέω μισθός μνήμη, ἡ	haten loon 1. herinnering, geheugen 2. vermelding	Ξ	= ξένος
μνηστήρ, ἦρος, ὁ	icmand die een vrouw het hof maakt, vrijer	ξείνος ξένος ξένος, ὁ	buitenlands, vreemd 1. vreemdeling 2. gastvriend
μογέω μόγισ/μόλις μοι μοῖρα, ἡ	doorstaan, lijden met moeite, ternauwernood (aan) mij/me (dat.) 1. (aan)deel 2. lot, noodlot	ξίφος, ξίφους, τό ξύλον, τό ξύν	zwaard hout, stuk hout, voorwerp van hout = σύν
μόλις/μόγισ μόνον μόνος μου μοῦνος (= μόνος) μυθέομαι μῦθος, ὁ	met moeite, ternauwernood slechts, alleen maar (bijwoord) alleen (van) mij (gen.) alleen vertellen, zeggen, meedelen 1. verhaal, mythe 2. woord (alleen bij dichters) tienduizend	Ο	
μύριοι μυρία μῶν (= μὴ οὖν) . . . ;	talloze toch niet? (in vraagzinnen)	ὁ/ἡ/τό ὁ δέ/ἡ δέ/τὸ δέ ὁ μὲν . . . ὁ δέ οἱ μὲν . . . οἱ δέ ὄδε, ἦδε, τόδε ὀδός, ἡ ὀδύρομαι ὄθ' ὄθεν ὄθι ὀῖ ὀῖα + partic. ὀῖδαν (perf.) + inf. οἴκαδε οἰκείος οἰκέτης, ὁ οἰκέω οἰκῆμα, τό οἰκία, ἡ οἰκοθεν οἰκόνδε οἴκοι οἶκος, ὁ οἶμαι οἰμῶζω οἶνος, ὁ οἶα (bijw.) οἶομαι οἶον οἶος οἶός τε εἶμι οἶς, οἶος, ὁ/ἡ οἶσω οἶτος, ὁ οἶχομαι + partic. οἶω ὀκτώ	1. de/het 2. (Hom.) hij/zij/het hij/zij/het (verwijst terug naar een eerder genoemde persoon/zaak) de een . . . de ander sommigen . . . anderen deze, dit weg jammeren, verdriet hebben, huilen = ὅτε toen, wanneer vanwaar (betrekk.) waar waarheen (betrekk.) omdat ik weet kunnen naar huis eigen, verwant (in huis dienende) slaaf, bediende (be)wonen kamer huis van huis naar huis thuis 1. huis, erf 2. huishouden denk ik, volgens mij jammeren wijn zoals (bijvoorbeeld) menen, vermoeden zoals (bijvoorbeeld) alleen zo(danig) als, hoe, wat voor een in staat zijn, kunnen schaap ik zal dragen/brengen (fut. van φέρω) (nood)lot weg(gegaan) zijn weg . . . , heen . . . geloven, denken, verwachten acht (telwoord)
N			
ναί ναῖω ναῦς, νεώς, ἡ ναύτης, ὁ νεανίας, ὁ νεβρίς, ἴδος, ἡ νεκρός, ὁ νέκυς, υος, ὁ νέμω, aor. ἐνεμια νέομαι νέος	ja (be)wonen schip zeeman, matroos jongeman hertenvel lijk, dode dode, lijk verdelen, toedelen gaan, komen, terugkeren 1. nieuw 2. jong meedogenloos 1. onmondig, jong 2. dwaas, onnozel eiland overwinnen overwinning 1. waarnemen, bemerken 2. denken menen beschouwen als, vinden 1. gewoonte 2. wet geest (= νοῦς) ziekte terugkeren dag van de terugkeer terugkeer geest, verstand van plan zijn (lett.: in de geest hebben)		
νηλεής νήπιος νήσος, ἡ νικάω νίκη, ἡ νόεω νομίζω + 2 acc. νόμος, ὁ νόος, ὁ νόσος, ἡ νοστέω νόστιμον ἤμαρ νόστος, ὁ νοῦς, ὁ ἐν νῷ ἔχω			

ὄλβιος ὄλβος, ὁ ὄλεθρος, ὁ ὄλιγος ὄλλυμαι, aor. ὠλόμην	rijk, welvend, gelukkig, gezegend voorspoed ondergang, dood weinig omkomen, gedood worden (= ἀπόλλυμαι) (ge)heel, volledig (wee)klagen, jammeren omgaan met, verbonden zijn met oog zweren, een eed afleggen gelijk aan, gelijkend op het eens zijn met, instemmen met, aannemen op dezelfde plaats, samen, bijeen toch droom droom naam noemen ezel(in) scherp, fel	ὄσπερ, ἤπερ, ὅπερ ὄσσε, τῷ (dualis) ὄστέον, τό ὄστις, ἤτις, ὅ τι	(precies) diegene die/datgene wat ogen been, bot 1. (iemand) die, wie ook maar (meestal vertalen als ὅς) 2. wie, welke (in afhankelijke vraagzin) wanneer
ὄλος ὀλοφύρομαι ὀμιλέω + dat. ὀμμα, ὀμματος, τό ὀμνυμι, aor. ὠμοσα ὀμοίος + dat. ὀμολογέω + dat.	omgaan met, verbonden zijn met oog zweren, een eed afleggen gelijk aan, gelijkend op het eens zijn met, instemmen met, aannemen op dezelfde plaats, samen, bijeen toch droom droom naam noemen ezel(in) scherp, fel	ὄταν (= ὅτε ἄν) + conj. ὄτε ὄτι	toen, wanneer (voegwoord) 1. dat (voegwoord) 2. omdat aansporen waar (betrekk. vnw.) niet volstrekt niet, geenszins nergens op geen enkele manier, beslist niet, helemaal niet en niet, ook niet, zelfs niet 1. niemand, niets (zelfstandig) 2. geen enkel(e) (bijvoeglijk)
ὀμοῦ ὀμως ὄναρ, ὄνειρατος, τό ὄνειρος, ὁ ὄνομα, τό ὄνομάζω ὄνος, ὁ/ἡ ὄξύς (ὄξεός), ὄξεια, ὄξύ (ὄξεός)	droom droom naam noemen ezel(in) scherp, fel	οὐδέ οὐδέεις, οὐδεμία, οὐδέν οὐδέν	en niet, ook niet, zelfs niet 1. niemand, niets (zelfstandig) 2. geen enkel(e) (bijvoeglijk) 1. niets (zelfstandig) 2. helemaal niet (bijwoord) niets anders (dan) nooit geen van beide(n) niet meer dus niet (dan) niet? toch zeker wel? niet alleen . . . maar ook 1. dan, nu (als een verhaal verder gaat) 2. dus (in conclusie)
ὄπη ὄπισθε(v) + gen. ὄπισθεν (bijw.) ὄπίσω ὄπλα, τά ὄπλιτης, ὁ ὄπόσοι ὄπόσος	waarlangs, waarheen, waar achter later, aan de achterkant terug wapens zwaargewapende, hopliet hoeveel 1. hoe groot, hoeveel 2. zo groot als, zoveel als = ὅποτε ἄν = ὅταν wanneer wanneer, toen, nu wie van beide(n) (onbepaald betrekk. vnw.) waar (ook maar) opdat, om te, hoe opdat niet, om niet te zien	οὐδὲν ἄλλο (ἢ) οὐδέποτε οὐδέτερος οὐκέτι οὐκουν οὐκοῦν; οὐ μόνον . . . ἀλλὰ καὶ οὐὶν	1. niets (zelfstandig) 2. helemaal niet (bijwoord) niets anders (dan) nooit geen van beide(n) niet meer dus niet (dan) niet? toch zeker wel? niet alleen . . . maar ook 1. dan, nu (als een verhaal verder gaat) 2. dus (in conclusie)
ὄπóταν + conj. ὄπóτε (+ opt.) ὄπóτερος ὄπου ὄπως + conj./opt. ὄπως μή + conj./opt. ὄράω, imperf. ἐώραω, aor. εἶδον, fut. ὄψομαι, perf. ἐώρακα	waarlangs, waarheen, waar achter later, aan de achterkant terug wapens zwaargewapende, hopliet hoeveel 1. hoe groot, hoeveel 2. zo groot als, zoveel als = ὅποτε ἄν = ὅταν wanneer wanneer, toen, nu wie van beide(n) (onbepaald betrekk. vnw.) waar (ook maar) opdat, om te, hoe opdat niet, om niet te zien	gen. + οὐνεκα οὐποτε οὐπω οὐρανός, ὁ οὐτάζω οὐτάω οὐτέ . . . οὐτε οὐτις/οὐ . . . τις οὐτός, αὐτή, τοῦτο mv. οὐτοι/αὐται, ταῦτα	terwille van, wegens om nooit nog niet hemel verwonden, slaan, treffen verwonden, slaan, treffen noch . . . noch niemand, geen, (onz.) niets die/deze, dat/dit, hij/zij/het die/deze, zij
ὄργή, ἡ ὄργια, τά ὄργίζομαι + dat. ὄρθός	toorn, drift riten, (mysteriën)feest boos worden/zijn op 1. rechttop 2. juist eed 1. zich in beweging zetten 2. aanvallen	οὐτω(ς) οὐχ οὐχί ὀφείλω + acc. + inf. ὀφθαλμός, ὁ ὀφρα + conj./opt. ὀφρύς, ὕος, ἡ ὄψι, ὀπός, ἡ ὄψις, ὄψεως, ἡ ὄψομαι	so, op die manier (bijwoord) niet niet verschuldigd zijn verplicht zijn te oog opdat, om wenkbrauw stem het zien, aanblik ik zal zien (fut. van ὄράω)
ὄρνιας, ὄρνιθος, ἡ ὄρνυμαι ὄρνυμι, aor. ὄρσα ὄρος, ὄρους, τό ὄρος, ὁ ὄς, ἡ, ὁ	toorn, drift riten, (mysteriën)feest boos worden/zijn op 1. rechttop 2. juist eed 1. zich in beweging zetten 2. aanvallen	ὄπις, ὄψις, ὄψεως, ἡ ὄψομαι	1. die/dat (betrekk. vnw.) 2. (met ingesloten antecedent) wie, wat godsdienstig, vroom zoveel als . . . , zóveel/zózeer als zo groot/zoveel als alles wat zovelen als, allen die
ὄστιος ὄσον . . . , τοσοῦτο ὄσος (πάντα) ὄσα (πάντες) ὄσοι	godsdienstig, vroom zoveel als . . . , zóveel/zózeer als zo groot/zoveel als alles wat zovelen als, allen die	Π	1. lot, ongeluk 2. gewaarwording, ervaring opvoeden, opleiden
		πάθος, πάθους, τό παιδεύω	(wat iemand overkomt: πάσχω) 1. lot, ongeluk 2. gewaarwording, ervaring opvoeden, opleiden

παιδικά, τά παῖς, παιδός, ὁ	lieveling, geliefde 1. kind (zoon, dochter) 2. slaaf		πάσχω) 2. ik zal gehoorzamen (fut. van πεῖθομαι)
πάλαι παλαιός πάλιν πανταχόθεν πανταχοῦ πάντες, πάντων παντοῖος πάντως πάνυ πάνυ γε πάνυ μὲν οὖν παρά, παρ' + gen. + dat. + acc.	lang geleden, vroeger, allang (bijwoord) oud, (van) vroeger weer, terug (bijwoord) van alle kanten (bijwoord) overall (bijwoord) alle(n) allerlei geheel en al, volkomen (bijwoord) volkomen, heel, erg, zeer (bijwoord) zeker zeer zeker van (de kant van) bij, naast 1. naar (bij personen) 2. langs 3. in strijd met	πέλομαι πέλω πέμπτος πέμπω πένθος, τό πέντε πέπλος, ὁ πέποιθα πέπονθα πέπτωκα περ πέρθω περί + gen. + dat. + acc.	worden, gebeuren, (blijken te) zijn worden, gebeuren, (blijken te) zijn vijfde sturen, zenden verdriet, leed vijf (telwoord) peplos, kleding, gewaad ik vertrouw (perf. van πεῖθομαι) ik heb geleden/doorstaan (perf. van πάσχω) ik ben gevallen (perf. van πίπτω) 1. zeer, juist, precies (versterkt/ benadrukt het voorafgaande woord) 2. (na partic.) hoewel, ook al verwoesten, vernietigen om, over 1. (van plaats) om . . . heen 2. om, over 1. (rond)om, in de buurt van 2. met betrekking tot zeer beroemd
παραγγέλλω παραγίγνομαι παραδίδωμι παραινέω + dat. παρακαλέω παρακελεύομαι + dat. παρασκευάζω παρατίθημι παρεία, ἡ παρεῖμι, inf. παρεῖναι παρέζω πάρεστι(v) παρέχω, aor. παρέσχον παρθένος, ἡ παρήμι, inf. παρεῖναι παρίσταμαι + dat. παρόντες, οἱ πάρος (bijw.) πᾶς (παντός), πᾶσα (πάσης), πᾶν (παντός) meervoud πάσχω, aor. ἔπαθον, fut. πείσομαι, perf. πέπονθα πατήρ, πατρός, ὁ πάτριος πατρίς, πατρίδος, ἡ πατρις γαῖα, ἡ πατρώος παύομαι + gen. παύω πεδίον, τό πεζός πεῖθομαι, + dat., aor. ἐπιθόμην πεῖθω πειράομαι πεῖσομαι	komen bij overhandigen aansporen erbij roepen, ontbieden, vermanen aansporen klaarmaken, gereed maken erbij leggen wang aanwezig zijn, voorhanden zijn ik zal verschaffen/bieden (fut. van παρέχω) het is mogelijk, het is geoorloofd verschaffen, bieden, geven meisje 1. voorbij laten gaan, laten schieten 2. toelaten naast . . . gaan staan, bijstaan, helpen aanwezig eerder, ervoor 1. geheel 2. ieder 3. allen 1. lijden, te verduren hebben 2. ondervinden, ervaren vader (voor)vaderlijk, traditioneel vaderland vaderland van de (voor)vader(en) geërfd ophouden (met), stoppen (doen) stoppen, (doen) ophouden vlakke te voet gehoorzamen, geloven overtuigen, overreden proberen 1. ik zal lijden/ondergaan (fut. van	περικλυτός περίφρων Πηνελόπεια πέτρα/πέτρη, ἡ πεύσομαι πέφυκα πη πῆ; πήμα, ατος, τό πίμπλημι + gen. πίνω, aor. ἔπιον πίπτω, aor. ἔπεσον πιστεύω + dat. πιστός πλείστος πλείων (πλείονος)/ πλέων (πλέονος) πλέον πλέω, aor. ἔπλευσα πληγή, ἡ πλήθος, πλήθους, τό πλήν + gen. πλήρης, πλήρους + gen. πληρόω + gen. πλησίον + gen. πλησιός πλήττω πλοῖον, τό πλοῦς, ὁ πλούσιος, (ὁ) πλοῦτος, ὁ ποδῶκης, εος ποθεν; ποθεν ποῖ; ποι	ik zal vernemen/informereren/vragen (fut. van πυνθάνομαι) ik ben (van aard) (perf. van φύομαι) ergens langs/heen, op een of andere manier (bijwoord) waarlangs?, waarheen?, hoe? leed, ellende, ongeluk vullen (met) drinken vallen 1. vertrouwen op 2. geloven trouw, betrouwbaar meeste(n), zeer vele(n) meer meer (bijwoord) varen slag, klap menigte, hoeveelheid behalve vol met vullen met dichtbij dichtbij (bijv. nw.) slaan schip vaart, (zee)reis (de) rijk(e) rijkdom snelvoetig waarvandaan? ergens vandaan waarheen? ergens heen

ποιέω + 2 acc. ποιητής, ὁ ποικιλομήτης ποιός; πολεμέω πολέμιος πόλεμος, ὁ πόλις, πόλεως, ἡ πολιτεία, ἡ	1. doen 2. maken iemand iets aandoen, maken tot dichter rijk aan listen hoedanig?, wat voor? oorlog voeren vijandig vijand oorlog stad 1. staat, samenleving 2. staatsvorm burger vaak, dikwijls de meeste(n) veel meer (bijwoord) veel verreweg schrandler, slim vindingrijk veel die veel verdragen heeft slim, vindingrijk; veel gezworven hebbend schrandler, verstandig zich inspinnen, zwoegen slecht 1. inspanning, moeite, werk 2. pijn, nood zee gaan, reizen (aor.) verschaffen, verlenen, geven 1. ver 2. vooruit, verder echtgenoot hoeveel? 1. hoe groot? (bij niet-telbaar) 2. hoeveel? (bij telbaar) rivier wanneer eens, ooit, soms (of) . . . of (in een vraagzin) wie van beide(n)? = πρόσ noodlot bereiken, sterven 1. (zelfst. nw.) meesteres, heerseres 2. (bijv. nw.) machtige, eerbiedwaardige waar? 1. ergens 2. denk ik, misschien voet 1. daad 2. zaak 1. moeilijkheden 2. politiek, macht handeling, daad, onderneming handelen, doen, verrichten	πρέπει + dat. πρέσβεις, πρεσβέων, οἱ πρέσβυς, πρέσβεος, ὁ πρεσβύτερος πρίν + inf./A.c.I./ pers.vorm πρίν πρό + gen. πρό τούτου προβαίνω προδίδωμι προθυμία, ἡ πρόθυμος (z uitg.) πρός + gen. + dat. + acc. πρός ταῦτα πρός τί; πρός τούτοις προσαυδάω + acc. προσέειπεν + acc. προσέρχομαι + dat. προσέχω τὸν νοῦν + dat. προσῆκει μοι πρόσθε(ν) προσπίτω προστίθημι πρόσφημι + acc. πρόσω πρόσωπον, τό πρότερον πρότερος προτί πρώτα (μέν) πρώτον μέν . . . ἐπειτα δέ πρώτον πρώτος πυκ(ι)νός πύλη, ἡ πυλῆνομαι, aor. ἐπυθόμην, fut. πεύσομαι πῦρ, πυρός, τό πῶς; πῶς	het past, het is gepast gezanten oude man ouder voordat vroeger, tevoren (bijwoord) voor voordien, daarvoor voortgaan, naar voren gaan verraden, in de steek laten bereidheid, ijver, enthousiasme bereidwillig, graag, enthousiast (predicatief) van de kant van, door (bij passiva) bij naar, tegen met het oog hierop, in reactie hierop met het oog waarop? bovendien (lett. bij die dingen) toespreken, spreken tot hij sprak tot naderen zijn aandacht richten op, letten op, aandacht hebben voor het past mij, het komt mij toe 1. (van plaats) aan de voorkant, van voren 2. (van tijd) van tevoren, vroeger 1. neervallen voor 2. overvallen, aanvallen, overkomen toevoegen spreken tot voorwaarts, verder gezicht eerder (bijwoord) eerder, vroeger (bijv.nw.) = πρόσ eerst (bijwoord), in de eerste plaats eerst . . . daarna eerst (bijwoord), in de eerste plaats, in het begin eerste 1. dicht(opeen), stevig, talrijk 2. schrandler, slim, wijs poort 1. informeren, vragen 2. vernemen vuur hoe? op de een of andere manier, enigszins	
πολύς, ποδός, ὁ πράγμα, πράγματα, τό πράγματα, πραγμάτων, τά πράξις, πράξεως, ἡ πράττω, perf. πέπραχα/ πέπραγα, perf. pass. πέπραγμαι εὐ πράττω	πολύς, ποδός, ὁ πράγμα, πράγματα, τό πράγματα, πραγμάτων, τά πράξις, πράξεως, ἡ πράττω, perf. πέπραχα/ πέπραγα, perf. pass. πέπραγμαι εὐ πράττω	πόσις, ιος, ὁ πόσι; πόσος; ποταμός, ὁ πότε; ποτέ πότερον . . . ἢ πότερος; ποτί πότμον ἐπέσπον πότνια ποῦ; που πούς, ποδός, ὁ πράγμα, πράγματα, τό πράγματα, πραγμάτων, τά πράξις, πράξεως, ἡ πράττω, perf. πέπραχα/ πέπραγα, perf. pass. πέπραγμαι εὐ πράττω	P ράδιος ράδιως ρέζω, aor. ἔρεξα	gemakkelijk gemakkelijk, met gemak (bijwoord) 1. doen, verrichten 2. offeren

ῥεῖα	gemakkelijk	στήλη, ἡ	zuil, grafsteen
ῥέω	stromen	στήθος, εὖρος, τό	borst
ῥήγνυμι	breken, doorscheuren	στολή, ἡ	kleding(stuk)
ῥηίδιως	= ῥαδίως	στόλος, ὁ	expeditie, reis, tocht
ρίπτω	werpen	στόμα, στόματος, τό	mond
ἡ ροή	stroom (van een rivier)	στρατεία, ἡ	veldtocht, expeditie
		στρατεύομαι	een veldtocht ondernemen
		στρατεύω	een veldtocht ondernemen, optrekken
Σ		στρατηγός, ὁ	legeraanvoerder
σαόω	redden	στρατιά, ἡ	leger
σαφής, σαφοῦς	duidelijk	στρατιώτης, ὁ	soldaat
σέ, σε	jou, je (acc. enkelv.)	στρατόπεδον, τό	legerplaats, kamp
σεαυτόν, σεαυτήν	jezelf (acc. enk.)	στρατός, ὁ	leger
σέβομαι	ontzag hebben voor, vereren	στρέφομαι	zich draaien, zich omkeren
σέθεν	= σοῦ	στρέφω	draaien, wenden, keren
σεμόνος	eerbiedwaardig, indrukwekkend	σύ	jij, u
σήμα, σήματος, τό	1. teken	συβώτης, ὁ	zwinenhoeder
	2. graf(teken)	συγγενής, συγγενοῦς	verwant
σημαίνω	(door een teken) duidelijk maken, betekenen	συγγενής,	de verwant, het familielid
	teken	συγγενοῦς, ὁ	
σημεῖον, τό	teken	συλλαμβάνω	1. (vast)grijpen
σιγάω	zwijgen, verzwijgen		2. samenvatten, begrijpen
σιγή, ἡ	het zwijgen, stilte	συλλέγομαι,	zich verzamelen
σίδηρος, ὁ	ijzer, ijzeren voorwerp	aor. συνελέγην	
σίτος, ὁ (mv. τὰ σῖτα)	graan, brood, voedsel, eten	συλλέγω	verzamelen
σκέλος, σκέλους, τό	been	συμβαίνει + A.c.I.	het gebeurt dat, het geval wil dat
σκέψομαι	ik zal bekijken/letten op (fut. van σκοπέω)	συμβάλλω	1. bijeenbrengen
σκηνή, ἡ	tent, hut		2. vergelijken, vermoeden
σκιά, ἡ	schaduw, schim	συμβουλεύω	raad geven, aanraden
σκοπέω	bekijken, letten op	συμμαχία, ἡ	bondgenootschap
σμερδαλέος	vreselijk, verschrikkelijk	σύμμαχος, ὁ	bondgenoot
σμηκρός	klein	συμφέρει	het is nuttig, het is voordelig
σοί, σοι	voor jou (dat. ev.)	συμφορά, ἡ	1. gebeurtenis
σός, σή, σόν	jouw (bezit. vmv.)		2. ongeluk, tegenspoed
σοφία, ἡ	1. wijsheid	σύν + dat.	met, in gezelschap van, met behulp van
	2. slimheid		
σοφός	1. verstandig, wijs	σύνειμι, inf. συνείναι	samen zijn met, omgaan met (ook seksueel)
	2. slim	+ dat.	
Σπαρτιάτης, ὁ	Spartaan	συνέρχομαι,	samenkomen
σπάω	trekken	aor. συνήλθον	
σπείρω, aor. ἔσπειρα	zaaien	συνίημι, inf. συνίεναι	begrijpen
σπένδω	plengen, een plengoffer brengen	σύνοιδα ἐμαυτῶ	ik ben mij ervan bewust dat ik
σπέος, τό	grot	+ partic.	
σπεύδω	1. zich haasten	σφάλλομαι + gen.	zich vergissen in
	2. zich inspannen, streven naar	σφάλλω, aor. ἔσφηλα	doen wankelen, op het verkeerde spoor zitten
σπονδαί, αἱ	wapenstilstand, verdrag		hen (= αὐτοῦς)
σπουδαῖος	haastig, ijverig, ernstig, belangrijk	σφεας	hevig, erg (bijwoord)
σπουδή, ἡ	1. serieuze inspanning, moeite	σφόδρα	1. (+ gen.) dichtbij
	2. haast	σχεδόν	2. bijna
σπουδή	1. haastig, met moeite		hardvochtig, wreed
	2. met opzet	σχέτλιος	ik zal hebben (fut. van ἔχω)
στάδιον, τό	lengtemaat (ca. 192 m.), renbaan	σχίσω	vrije tijd
στάσις, στάσεως, ἡ	opstand, (partij)strijd	σχολή, ἡ	redden
στείχω	gaan	σῶζω	lichaam
στέλλομαι	op expeditie gaan, reizen	σῶμα, σώματος, τό	redder
στέλλω, aor. ἔστειλα	1. gereed maken	σωτήρ, σωτήρος, ὁ	behoud, redding
	2. zenden	σωτηρία, ἡ	gezond verstand, wijsheid, zelfbeheersing, ingetogenheid
στεναχίζω	zuchten, kreunen	σωφροσύνη, ἡ	verstandig
στενάχω	zuchten, kreunen	σῶφρων, σῶφρονος	redden
στερίσκω + gen.	beroven van	σῶω	
στέφανος, ὁ	krans		

T			
τάλας, vrl. τάλαινα τάμνω, aor. ἔταμον τάξις, τάξεως, ἡ ταράττω	ongelukkig, ellendig snijden opstelling, slagorde, slaglinie in beroering brengen, onrustig maken		
τάττω	1. opstellen, ordenen 2. (in een functie) aanstellen		
ταῦτα ταύτη τάφος, ὁ τάχα τάχιστος τάχος, τάχους, τό ταχύς, (ταχέος), ταχεῖα, ταχύ (ταχέος) ... τε ... τε καί ...	dit, dat (onz. mv. nom. + acc.) daarlangs, op die manier graf snel, spoedig (bijwoord) het snelst, zeer snel snelheid snel en ... en (verbindt twee woord(groep)en nauw met elkaar) ... en (nauwere verbinding dan ... καί of τε ... καί)		
τε ... τε	en (verbindt twee woord(groep)en nauw met elkaar)		
τέθνηκα τείνω, aor. ἔτεινα τεῖχος, τείχους, τό τεκμήριον, τό τέκνον, τό τέκος, εος, τό τελετή, ἡ τελευτάω	ik ben dood (perf. van ἀποθνήσκω) spannen, strekken muur (van een stad) teken, bewijs kind kind inwijdingsfeest, ritueel 1. eindigen 2. sterven		
τελευτή, ἡ τελέω, fut. τελέω τέλος, τέλους, τό	einde tot stand brengen, voltooien 1. vervulling, voltooiing 2. einde, doel 3. (als bijwoord) tenslotte		
τέμνω, aor. ἔτεμον τέρπομαι + gen. of dat.	snijden genieten van, zich vermaken (met), zijn hart ophalen (aan)		
τέταρτος τέτταρες τεύζομαι	vierde vier (telwoord) ik zal krijgen/treffen (fut. van τυγχάνω)		
τεύχω	1. maken, vervaardigen, bouwen 2. teweegbrengen, veroorzaken		
τέχνη, ἡ	kunst, vakbekwaamheid, vaardigheid		
τῆδε τί ... ;	hierlangs, op deze manier 1. wat? 2. waarom?		
τι (zonder accent)	1. iets 2. een of ander (τι staat nooit op de eerste plaats van de zin)		
τί δε;	en verder? en wat zeg je van? hoe zit het met?		
τίθημι, aor. ἔθηκα + 2 acc. τίκτω, aor. ἔτεκον	plaatsen, (neer)zetten, (neer)leggen maken tot baren, ter wereld brengen, voortbrengen		
τιμάω, aor. ἐτίμησα τιμή, ἡ	eren eer, eerbewijs, aanzien, ambt		
τιμωρέομαι + acc. τιμωρέω + dat.		zich wreken op, straffen 1. helpen 2. wreken	
τιμωρία, ἡ		1. wraak, straf 2. hulp	
τίνες (gen. τίνων);		1. wie? (meervoud) 2. welk(e)? (meervoud, bijvoeglijk gebruikt)	
τίνομαι τίνω τίς, τίνος;		doen boeten, zich wreken op, straffen boeten, betalen 1. wie? (zelfstandig) 2. welk(e)? (bijvoeglijk)	
τις (zonder accent)		1. iemand (zelfstandig) 2. een of ander(e) (bijvoeglijk) (τις staat nooit op de eerste plaats van de zin)	
τιτρώσκω τίω τλήμων (2) τμήμα, τό Τιμόλος, ὁ τὸ μὲν ... τὸ δέ τόδε τοῖ		verwonden eren ellendig, rampzalig sneede, wond Tmolus(gebergte) het een ... het ander dit (onz. enk. nom. + acc.) 1. let wel 2. benadrukt het woord waar het achter staat 3. = σοῖ (bij Homerus) welnu, dus zodanig, dergelijk	
τοῖνυν τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε τοιούτος, τοιαύτη, τοιούτο τοῖχος, ὁ τόλμα, ἡ		dergelijk, zodanig, zo'n, van dien aard muur (van een gebouw) 1. durf, brutaliteit 2. onderneming, waagstuk durven boog plaats zo groot, zoveel	
τολμάω τόξον, τό τόπος, ὁ τοσόσδε, τοσήδε, τοσόνδε τοσοῦτο ... , ὅσον τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο τότε τότε μὲν ... τότε δέ τοῦνεκα τοῦτο τοῦτο μὲν ... τοῦτο δέ τραγωδία, ἡ τράπεζα, ἡ τραῦμα, τραύματος, τό τραχύς (τραχέος), τραχεῖα, ταχύ (τραχέος) τρεῖς, τρία τρέπομαι, aor. ἐτραπόμην, aor. pass. ἐτράπην τρέπω, aor. ἔτραπον τρέφω, aor. ἔθρεψα τρέχω, aor. ἔδραμον τρία τριάκοντα	zo groot/zoveel ... , als zo groot, zoveel dan, toen (bijwoord) nu eens ... dan weer daarom dit, dat (onz. enk., nom. + acc.) enerzijds ... anderzijds, deels ... deels tragedie, treurspel tafel wond rotsachtig, ruw drie (telwoord) 1. zich wenden 2. overgaan tot 3. op de vlucht slaan wenden, keren 1. voeden 2. opvoeden rennen drie (onz. nom./acc. meerv.) dertig (wordt niet verbogen)		

τρίτος	derde
Τροίη, ἡ	Troje (land en stad)
τρόπος, ὁ	wijze, manier
Τρωαί, αἱ	Trojaanse vrouwen
Τρώες, Τρώων, οἱ	Trojanen
τυγχάνω, aor. ἔτυχον	toevallig . . .
+ partic.	krijgen, treffen
+ gen.	slaan
τύπτω	alleenheerser, tiran
τύραννος, ὁ	lot
τύχη, ἡ	dualisvorm van 1. het lidwoord ‘
τῶ	zij beiden’
	2. betrekkelijk vnv.

Υ

ὑβρίζω	overmoedig handelen, mishandelen
ὑβρις, ὑβρεως, ἡ	overmoed, arrogantie
ὑγίεια, ἡ	gezondheid
ὑγιής, ὑγιουῶς	gezond
ὑδωρ, ὑδατος, τό	water
ὑἱες Ἀχαιῶν	zonen van de Grieken
υἱός, ὁ	zoon
ὑλη, ἡ	hout, bos
ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν,	jullie (nom., gen., dat., acc.)
ὑμᾶς	
ὑμέτερος	jullie (bezit. vnv.)
υἴος	= υἱός
ὑπάρχω	1. beginnen
	2. reeds ter beschikking staan, er reeds zijn
ὑπέρ + gen.	1. boven
	2. ter verdediging/bescherming van
	3. over, wat betreft
ὑπὲρ μοῖραν	in strijd met het lot
ὑπερβάλλω	ergens overheen gaan, overtreffen (ook med.)
ὑπισχνέομαι,	beloven
aor. ὑπεσχόμην	
ὑπνος, ὁ	slaap
ὑπό, ὑπ’, ὑφ’ + gen.	door (toedoen van), ten gevolge van
+ dat.	onder, aan de voet van
+ acc.	onder
ὑπολαμβάνω,	1. antwoorden
aor. ὑπέλαβον	2. opvatten, aannemen
ὑποπτέω	vermoeden, verdenken, argwaan koesteren
ὑποσχίσσομαι	ik zal beloven (fut. van ὑπισχνέομαι)
ὑστατος	achterst, laatst
ὑστερον	later (bijwoord)
ὑστερος	later(e)
ὑφίσταμαι	beloven
ὑφορβός, ὁ	zwijnenhoeder
ὑψηλός	hoog

Φ

φαίδιμος	schitterend, stralend
Φαιήκες, ἡκων, οἱ	Phaaken
φαίνομαι, aor. ἐφάνην,	verschijnen
fut. φανοῦμαι/ φανήσομαι	
perf. πέφηνα	
+ inf.	schijnen te
+ partic.	blijken te
φαίνω, aor. ἔφηνα	tonen, laten zien
φάμην	ik zei (aor. van φημί)
φάναι	(te) zeggen (inf. van φημί)
φανερός	goed zichtbaar, duidelijk
φάος, τό	licht
φάρμακον, τό	1. kruid
	2. geneesmiddel
	3. vergif
φάσγανον, τό	zwaard
φασί(v)	zij zeggen
φαῦλος	slecht
φέρω, aor. ἤνεγκον,	1. dragen, brengen
fut. οἴσω	2. verdragen
φεύγω, aor. ἔφυγον	vluchten (voor)
(+ acc.)	
φημί	zeggen
οὐ φημι	1. nee zeggen, weigeren
	2. zeggen dat niet, ontkennen
φθάνω + acc.	iemand passeren, iemand voor zijn, eerder zijn dan
	voor . . . , eerder . . .
+ partic.	geluid geven, zijn stem laten horen
φθέγγομαι	kwijnen, omkomen
φθίνομαι	1. te gronde richten, doden (trans.)
φθίνω	2. kwijnen, omkomen (intrans.)
φθονέω + dat.	jaloers zijn op, benijden
φθόνος, ὁ	afgunst, jaloezie
φιλέω	houden van
+ inf.	ervan houden te, gewoon zijn te
φιλία, ἡ	liefde, vriendschap, affectie
φίλος	1. geliefd, dierbaar
	2. (vaak bij Hom.) mijn/jouw/zijn (eigen) (bezitt. vnm.)
φίλος, ὁ	vriend, dierbare
φιλοσοφέω	streven/zoeken naar wijsheid, van wijsheid houden
φιλοσοφία, ἡ	wijsbegeerte, filosofie
φιλόσοφος, ὁ	wijsgeer, filosoof
φίλτατος	vriendschap, liefde
φοβέομαι	liefste, zeer geliefd
φοβερός	bang zijn (voor), vrezen
φόβος, ὁ	angstaanjagend
φοιτάω	angst, vrees
φονεύς, φονέως, ὁ	(geregeld) gaan, komen
φονεύω	moordenaar
φόνος, ὁ	vermoorden
φορέω	moord
φράζομαι	(regelmatig) dragen, brengen
	waarnemen, overwegen

φράζω	tonen, te kennen geven
φρενές, ὦν, αἶ (ἐνὶ) φρεσίν	geest, hart in zijn/haar hart
φρήν, φρενός, ἡ φρονέω	geest, hart, verstand 1. denken 2. verstandig zijn
φρόνιμος φροντίζω + gen.	verstandig zich bekommeren om, bezorgd zijn voor
φροντίς, φροντίδος, ἡ φυγάς, φυγάδος, ὁ φυγή, ἡ φυλακή, ἡ φύλαξ, φύλακος, ὁ φυλάττομαι φυλάττω	zorg vluchteling, balling, verbannene vlucht bewaking, wacht wachter, bewaker oppassen voor bewaken
φύομαι, aor. ἔφυν perf. πέφυκα	groeien, aor./perf.: (van aard) zijn
φύσις, φύσεως, ἡ φύσει	natuur, aard
φύω	van nature
φωνέω	doen groeien
φωνή, ἡ	stem verheffen, spreken
φῶς, φωτός, τό	stem
φῶς, φωτός, ὁ	licht
	man, mens

X

χαίρει(τε) χαίρω, aor. ἐχάρην, fut. χαίρησω + dat.	gegroet blij zijn blij zijn met, zich verheugen over
χαλεπός χαλκός, ὁ χαλκοῦς χαρίζομαι χάριν + gen. χάρις, χάριτος, ἡ	lastig, moeilijk brons, koper bronzen, koperen een plezier doen wegens, terwille van 1. charme, schoonheid 2. gunst, dank
χειμών, χειμῶνος, ὁ χεῖρ, χειρός, ἡ (dat. mv. χερσί(ν)/ χέροιν)	winter, storm hand, arm
χέω, aor. ἔχε(ν)α χθών, χθονός, ἡ χίλιοι χλωρός χολόομαι χόλος, ὁ χορευώ χορός, ὁ χρή + inf./A.c.I. χρήζω + gen.	gieten, vergieten, storten aarde, grond, land duizend (telwoord) groen, vaal woedend/boos worden woede, toorn dansen dans, koor het is nodig, het moet 1. nodig hebben, verlangen 2. vragen om
χρῆμα, χρήματος, τό χρήματα, χρημάτων, τά χρήομαι + dat. χρήσιμος χρηστός	zaak, ding bezit(tingen), geld gebruiken, omgaan met bruikbaar, nuttig, goed goed, deugdelijk

χρίω	insmeren, zalven
χρόνος, ὁ	tijd
χρυσός, ὁ	goud
χρυσοῦς	gouden
χρῶς, χρωτός, ὁ	huid, lichaam
χώρα, ἡ	land, streek, plaats
χωρέω	1. gaan 2. wijken
χωρίον, τό	plaats, terrein
χωρίς + gen.	apart van, zonder
χώρος, ὁ	terrein, plaats

Ψ

ψευδής, ψευδοῦς ψεύδομαι ψεύδος, ψεύδους, τό ψεύδω ψυχή, ἡ	leugenachtig liegen leugen bedriegen 1. ziel, geest, schim 2. leven
ψυχρός	koud

Ω

ᾠδε	zo, als volgt
ᾠθέω	stoten, duwen
ᾠκα (bijw.)	snel
ᾠκύς, ᾠκείη, ᾠκύ	snel
ᾠμος, ὁ	schouder
ᾠμοσα	ik heb gezworen (aor. van ὀμνυμι)
ᾠν, οὔσα, ὄν	zijnde (participium praesens van εἰμί)
ᾠρα, ἡ	zijn)
ᾠς/ᾠς	seizoenen, tijd van de dag
ᾠς	zó
	1. hoe, (zo)als
	2. dat (bij werkwoorden van zeggen)
	3. toen, nadat (voegwoord)
+ conj./opt.	opdat, om te
+ partic.	overwegende dat, omdat (volgens de mening van het subject)
+ partic. fut.	om te
+ superlativus	zo . . . mogelijk
ᾠς ἔπος εἶπειν	om zo te zeggen
ᾠς τάχιστα	1. zo snel mogelijk
	2. zodra als (voegwoord)
ᾠς τε	(zo)als
ᾠς φάτο	zo sprak hij/zij
ᾠσαύτως	op dezelfde wijze, evenzo (bijwoord)
ᾠσπερ	zoals
ᾠστε + persoonsvorm	1. zodat
	2. zodoende, dus (leidt hoofdzin in)
+ A.c.I./inf.	zodat (drukt mogelijk gevolg uit)
ᾠφέλεω + acc.	helpen, een dienst bewijzen
ᾠφέλιμος (2 uitg.) (εἰθ' / ᾠς) ᾠφελον	nuttig
+ inf.	had ik maar, was ik maar (eig. ik had moeten) (onvervulbaar geachte wens)
ᾠφθην	ik werd gezien (aor. pass. van ὀράω)